

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 29 март 2022 г.
(OR. en)

14898/21

**Междуинституционално досие:
2021/0383 (NLE)**

JAI 1396
COPEN 450
CYBER 328
ENFOPOL 504
TELECOM 459
EJUSTICE 112
MI 936
DATAPROTECT 287

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Предмет: Втори допълнителен протокол към Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство за засилено сътрудничество и разкриване на електронни доказателства

ВТОРИ ДОПЪЛНИТЕЛЕН ПРОТОКОЛ
КЪМ КОНВЕНЦИЯТА ЗА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ В КИБЕРНЕТИЧНОТО
ПРОСТРАНСТВО ЗА ЗАСИЛЕНО СЪТРУДНИЧЕСТВО
И РАЗКРИВАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ ДОКАЗАТЕЛСТВА

Преамбюл

Държавите —членки на Съвета на Европа, и другите държави — страни по Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство (ETS № 185, наричана по-нататък „Конвенцията“), открита за подписване в Будапеща на 23 ноември 2001 г., подписали настоящия протокол,

като отчитат обхвата и въздействието на Конвенцията във всички региони на света;

като припомнят, че Конвенцията вече е допълнена с Допълнителния протокол относно криминализирането на деяния с расистки и ксенофобски характер, извършени чрез компютърна система (ETS № 189), открит за подписване в Страсбург на 28 януари 2003 г. (наричан по-нататък „Първият протокол“), между страни по същия протокол;

като взеха под внимание съществуващите договори на Съвета на Европа за сътрудничество по наказателноправни въпроси, както и други споразумения и договорености за сътрудничество по наказателноправни въпроси между страните по конвенцията;

като взеха предвид и Конвенцията за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни (ETS № 108), изменена с Протокола за изменение (CETS № 223), открит за подписване в Страсбург на 10 октомври 2018 г., към който всяка държава може да бъде приканена да се присъедини;

като отбелязват все по-широкото използване на информационните и комуникационните технологии, включително интернет услугите, и нарастващата киберпрестъпност, която е заплаха за демокрацията и върховенството на закона и която много държави считат за заплаха и за правата на човека;

като отбелязват също и нарастващия брой на жертвите на киберпрестъпността и важността на това да се постигне справедливост за тези жертви;

като припомнят, че правителствата имат отговорност да защитават обществото и лицата от престъпления не само офлайн, но и онлайн, включително чрез ефективни наказателни разследвания и наказателно преследване;

като осъзнават, че доказателствата за престъпления все по-често се съхраняват в електронна форма в компютърни системи в чуждестранни, многобройни или неизвестни юрисдикции, и са убедени, че са необходими допълнителни мерки за законно получаване на тези доказателства, за да се даде възможност за ефективен наказателноправен отговор и подкрепа на върховенството на закона;

като признават необходимостта от засилено и по-ефикасно сътрудничество между държавите и частния сектор, както и че в този контекст за доставчиците на услуги и другите субекти е необходима по-голяма яснота или правна сигурност относно условията, при които те могат да отговарят на преки искания на органите на наказателното правосъдие в други страни за разкриването на електронни данни;

като поради това се стремят допълнително да засилят сътрудничеството във връзка с киберпрестъпността и събирането на доказателства в електронна форма за престъпления за целите на конкретни наказателни разследвания или производства чрез допълнителни средства, отнасящи се до по-ефикасна взаимна помощ и други форми на сътрудничество между компетентните органи, сътрудничество в извънредни ситуации и пряко сътрудничество между компетентните органи и доставчиците на услуги и другите субекти, които държат или имат контрол върху съответната информация;

като изразяват убеждението, че ефективните условия и гаранции за защита на правата на човека и основните свободи са от полза за ефективното трансгранично сътрудничество за целите на наказателното правосъдие, включително между държавния и частния сектор;

като признават, че събирането на електронни доказателства за наказателни разследвания често се отнася до лични данни, и приемат съществуващото в много страни изискване за защита на правото на неприкосновеност на личния живот и на личните данни, за да бъдат изпълнени конституционните и международните задължения на страните; и

като се отчитат необходимостта да се гарантира, че ефективните мерки за наказателно правосъдие във връзка с киберпрестъпността и събирането на доказателства в електронна форма са подчинени на условия и защитни мерки, осигуряващи адекватна защита на правата на човека и основните свободи, включително на правата, произтичащи от задълженията, поети от държавите съгласно приложимите международни инструменти в областта на правата на човека, като например Конвенцията на Съвета на Европа от 1950 г. за защита на правата на човека и основните свободи (ETS № 5), Международния пакт на ООН от 1966 г. за граждански и политически права, Африканската харта за правата на човека и народите от 1981 г., Американската конвенция за правата на човека от 1969 г. и други международни договори в областта на правата на човека;

се договориха за следното:

Глава I — Общи разпоредби

Член 1 — Цел

Целта на настоящия протокол е да се допълнят:

- а. Конвенцията между страните по настоящия протокол; и
- б. Първият протокол между страните по настоящия протокол, които са страни също и по Първия протокол.

Член 2 — Приложно поле

1. Освен ако в настоящия протокол не е посочено друго, описаните в него мерки се прилагат:
  - а. между страните по Конвенцията, които са страни по настоящия протокол, по отношение на конкретни наказателни разследвания или производства относно престъпления, свързани с компютърни системи и данни, и на събирането на доказателства в електронна форма за престъпление; и
  - б. между страните по Първия протокол, които са страни по настоящия протокол, по отношение на конкретни наказателни разследвания или производства във връзка с престъпления, установени съгласно Първия протокол.
2. Всяка страна приема такива законодателни и други мерки, каквито са необходими, за да изпълни задълженията, определени в настоящия протокол.

Член 3 — Определения

1. Определенията, предвидени в член 1 и член 18, параграф 3 от Конвенцията, се прилагат и за настоящия протокол.

2. За целите на настоящия протокол се прилагат следните допълнителни определения:
- а. „централен орган“ означава орган или органи, определен/и съгласно действащ договор или действащо споразумение за взаимна помощ между заинтересованите страни въз основа на еднакво или реципрочно законодателство, или — при липсата на такъв договор или споразумение — органът или органите, определен(и) от дадена страна съгласно член 27, параграф 2, буква а. от Конвенцията;
  - б. „компетентен орган“ означава съдебен, административен или друг правоприлагащ орган, овластен съгласно националното законодателство да разпорежда, разрешава или предприема изпълнението на мерки съгласно настоящия протокол за целите на събирането или предоставянето на доказателства във връзка с конкретни наказателни разследвания или производства;
  - в. „спешен случай“ означава ситуация, при която съществува значителен и непосредствен риск за живота или безопасността на физическо лице;
  - г. „лични данни“ означава информация, свързана с физическо лице, чиято самоличност е установена или може да бъде установена;
  - д. „предаваща страна“ означава страната, която предава данните в отговор на искане или като част от съвместен екип за разследване, или, за целите на глава II раздел 2, страна, на чиято територия се намира предаващ доставчик на услуги или субект, предоставящ услуги за регистрация на име на домейн.

Член 4 — Език

1. Исканията, заповедите и придружаващата информация, представени на дадена страна, са на език, който е приемлив за замолената страна или за страната, уведомена съгласно член 7, параграф 5, или са придружени от превод на такъв език.
2. Заповедите съгласно член 7 и исканията съгласно член 6, както и всяка придружаваща информация се:
  - а. представят на езика на другата страна, на който доставчикът на услуги или субектът приема сходни вътрешни процеси;
  - б. представят на друг език, приемлив за доставчика на услуги или субекта; или
  - в. придружават от превод на един от езиците по параграф 2, буква а) или буква б).

Глава II — Мерки за засилено сътрудничество

Раздел 1 — Общи принципи, приложими за Глава II

Член 5 — Общи принципи, приложими за Глава II

1. Страните си сътрудничат във възможно най-голяма степен в съответствие с разпоредбите на настоящата глава.
2. Раздел 2 от настоящата глава се състои от член 6 и член 7. В него се предвиждат процедури за засилване на прякото сътрудничество с доставчиците и субектите на територията на друга страна. Раздел 2 се прилага независимо от това дали между заинтересованите страни има действащ договор или действащо споразумение за взаимна помощ въз основа на еднакво или реципрочно законодателство.
3. Раздел 3 от настоящата глава се състои от член 8 и член 9. В него се предвиждат процедури за засилване на международното сътрудничество между органите за разкриване на съхранявани компютърни данни. Раздел 3 се прилага независимо от това дали между молещата и замолената страна има действащ договор или действащо споразумение за взаимна помощ въз основа на еднакво или реципрочно законодателство.

4. Раздел 4 от настоящата глава се състои от член 10. В него се предвиждат процедури, свързани със спешна взаимна помощ. Раздел 4 се прилага независимо от това дали между молещата и замолената страна има действащ договор или действащо споразумение за взаимна помощ въз основа на еднакво или реципрочно законодателство.
5. Раздел 5 от настоящата глава се състои от член 11 и член 12. Раздел 5 се прилага когато между молещата и замолената страна няма действащ договор или действащо споразумение за взаимна помощ въз основа на еднакво или реципрочно законодателство. Разпоредбите на раздел 5 не се прилагат, когато съществува такъв договор или такова споразумение, с изключение на случаите, предвидени в член 12, параграф 7. Заинтересованите страни обаче може взаимно да решат вместо това да прилагат разпоредбите на раздел 5, ако договорът или споразумението не забранява това.
6. Когато в съответствие с разпоредбите на настоящия протокол замолената страна има право да подчини оказването на сътрудничество на съществуването на двойно инкриминиране, това условие се счита за изпълнено, ако съставът на престъплението, във връзка с което се иска помощта, е квалифициран като престъпление по нейното вътрешно право, без да се поставя въпросът дали съответното вътрешно право поставя престъплението в същата категория престъпления, или го обозначава със същата терминология, както и правото на молещата страна.
7. Разпоредбите в настоящата глава не ограничават сътрудничеството между страните, или между страните и доставчиците на услуги или други субекти, чрез други приложими споразумения, договорености, практики или национални закони.

Раздел 2 — Процедури за засилване на прякото сътрудничество с доставчици и субекти в други страни

Член 6 — Искане на информация за регистрация на име на домейн

1. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да овласти своите компетентни органи да отправят искане, за целите на конкретни наказателни разследвания или производства, към субект на територията на друга страна, предоставящ услуги за регистрация на име на домейн, за информация, която този субект държи или която се намира под негов контрол, за установяване на титуляря на име на домейн или за свързване с този титуляр.
2. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да разреши на субект на нейната територия да разкрива такава информация в отговор на искане съгласно параграф 1, при разумни условия, предвидени в националното законодателство.
3. Искането по параграф 1 съдържа:
  - а. датата на отправяне на искането, идентичността на компетентния орган, отправил искането, и данните за връзка с него;
  - б. името на домейна, за който се иска информация, и подробен списък на исканата информация, включително отделните елементи от данни;

- в. декларация, че искането се отправя съгласно настоящия протокол; че необходимостта от информацията възниква поради нейната връзка с конкретно наказателно разследване или производство, и че информацията ще се използва само за това конкретно наказателно разследване или производство; и
  - г. срока, в рамките на който информацията следва да бъде разкрита, начина за нейното разкриване, и евентуални други специални процедурни указания.
4. Страната може да представи искане съгласно параграф 1 в електронна форма, ако това е приемливо за субекта. Може да се изискват подходящи равнища на сигурност и удостоверяване на автентичността.
  5. В случай, че субект, описан в параграф 1, не окаже съдействие, молещата страна може да поиска субектът да посочи причина, поради която не разкрива исканата информация. Молещата страна може да поиска консултация със страната, в която се намира въпросният субект, с цел да се определят наличните мерки за получаване на информацията.
  6. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, или по всяко друго време, всяка страна съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа кой е органът, определен за консултация съгласно параграф 5.
  7. Генералният секретар на Съвета на Европа създава и поддържа в актуално състояние регистър на органите, определени от страните съгласно параграф 6. Всяка страна гарантира, че данните, които е предоставила за регистъра, са верни във всеки един момент.

Член 7 — Разкриване на информация за абонатите

1. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да овласти своите компетентни органи да издават заповед, която се представя директно на доставчик на услуги на територията на друга страна, за да им бъде разкрита конкретна съхранена информация за абонат, която този доставчик на услуги държи или която се намира под негов контрол, когато информацията за абонат е необходима за определени наказателни разследвания или производства на издалата заповедта страна.
2.
  - а. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да може доставчик на услуги на нейната територия да разкрива информация за абонат в отговор на заповед съгласно параграф 1.
  - б. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да направи следната декларация по отношение на заповедите, издадени за доставчици на услуги на нейната територия: „Заповедта съгласно член 7, параграф 1 трябва да бъде издадена от прокурор, или под надзора на прокурор или друг съдебен орган, или в противен случай да е издадена под независим надзор“.
3. В заповедта по параграф 1 се посочва:
  - а. издаващият орган и датата на издаване;
  - б. декларация, че заповедта се издава съгласно настоящия протокол;

- в. името и адреса на доставчика/доставчиците на услуги, на който/които следва да се връчи;
  - г. престъплението/престъпленията, което е/които са обект на наказателното разследване или наказателното производство;
  - д. органът, който иска конкретната информация за абонат, ако това не е издаващият заповедта орган; и
  - е. подробно описание на конкретната искана информация за абонат.
4. Заповедта съгласно параграф 1 се придружава от следната допълнителна информация:
- а. националните правни основания, които дават право на органа да издаде заповедта;
  - б. препратка към правните разпоредби и приложимите наказания за престъплението, което е обект на разследване или наказателно преследване;
  - в. данните за връзка с органа, на който доставчикът на услуги да върне информацията за абоната, от който може да поиска допълнителна информация или на който да отговори по друг начин;
  - г. срока, в който да бъде върната информацията за абоната, и начина за това;

- д. дали вече е поискано запазване на данните, включително датата на запазване и приложим референтен номер;
  - е. евентуални специални процедурни указания;
  - ж. ако е приложимо, указание, че едновременно със заповедта е направено уведомление съгласно параграф 5; и
  - з. всяка друга информация, която може да помогне за разкриване на информацията за абоната.
5. а. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, и по всяко друго време, всяка страна може да уведоми Генералния секретар на Съвета на Европа, че изисква едновременно с издаването на заповед съгласно параграф 1 към доставчик на услуги на нейната територия, във всеки един случай или при определени обстоятелства, да се предоставят и уведомление за заповедта, допълнителната информация и кратко изложение на фактите, свързани с разследването или производството.
- б. Независимо дали дадена страна изисква уведомление съгласно параграф 5, буква а), тя може да изиска доставчикът на услуги при определени обстоятелства да се консултира с органите на тази страна преди разкриването.

- в. Органите, уведомени съгласно параграф 5, буква а), или с които доставчикът се е консултирал съгласно параграф 5, буква б), без ненужно забавяне може да укажат на доставчика на услуги да не разкрива информацията за абоната, ако:
- i. съществува вероятност разкриването да навреди на наказателни разследвания или производства в тази страна; или
  - ii. се прилагат условия и основания за отказ съгласно член 25, параграф 4 и член 27, параграф 4 от Конвенцията, ако информацията за абонат е поискана чрез взаимна помощ.
- г. Органите, уведомени съгласно параграф 5, буква а), или с които доставчикът се е консултирал съгласно параграф 5, буква б):
- i. може да поискат допълнителна информация от органа, посочен в параграф 4, буква в), за целите на прилагането на параграф 5, буква в) и не разкриват тази информация на доставчика на услуги без съгласието на този орган; и
  - ii. бързо уведомяват органа, посочен в параграф 4, буква в), ако на доставчика на услуги е указано да не разкрива информацията за абоната, и посочват причините за това.

- д. Всяка страна определя един орган, който да получава уведомления съгласно параграф 5, буква а) и да извършва действията, описани в параграф 5, букви б), в) и г). Когато за пръв път се изпраща уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа съгласно параграф 5, буква а), страната съобщава на Генералния секретар данните за връзка с този орган.
- е. Генералният секретар на Съвета на Европа създава и поддържа в актуално състояние регистър на органите, определени от страните съгласно параграф 5, буква д), и информация дали и при какви обстоятелства те изискват уведомление съгласно параграф 5, буква а). Всяка страна гарантира, че данните, които предоставя за регистъра, са верни във всеки един момент.
6. Всяка страна може да представи заповед съгласно параграф 1 и допълнителна информация съгласно параграф 4 в електронна форма, ако това е приемливо за доставчика на услуги. Всяка страна може да представи уведомление и допълнителна информация съгласно параграф 5 в електронна форма. Може да се изискват подходящи равнища на сигурност и удостоверяване на автентичността.
7. Ако доставчик на услуги уведоми органа по параграф 4, буква в), че няма да разкрие исканата информация за абонат, или ако не разкрие информация за абонат в отговор на заповедта съгласно параграф 1 в рамките на тридесет дни след получаване на заповедта или в срока, предвиден в параграф 4, буква г) — в зависимост от това кой от двата периода е по-дълъг — тогава компетентните органи на издалата заповедта страна може да поискат привеждане на заповедта в действие само чрез член 8 или чрез други форми на взаимна помощ. Страните могат да поискат доставчикът на услуги да посочи причината за своя отказ да разкрие исканата със заповедта информация за абонат.

8. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да заяви, че издала заповед страна трябва да иска разкриване на информация за абонат от доставчика на услуги, преди да го поиска съгласно член 8, освен когато издалата заповедта страна даде разумно обяснение защо не е постъпила така.
9. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може:
  - а. да си запази правото да не прилага настоящия член; или
  - б. ако разкриването на определени видове номера за достъп съгласно настоящия член би било в противоречие с основните принципи на нейната национална правна система, да си запази правото да не прилага този член по отношение на такива номера.

Раздел 3 — Процедури за засилване на международното сътрудничество между органите за разкриване на съхранявани компютърни данни

Член 8 — Изпълнение на заповеди от друга страна за бързо предоставяне на информация за абонат и данни за трафика

1. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да предостави правомощия на своите компетентни органи да издават заповед, която се представя като част от искане към друга страна, за да бъде принуден доставчик на услуга на територията на замолената страна да предостави определена съхранявана (определени съхранявани)

а. информация за абонат, и

б. данни за трафик

които даденият доставчик на услуги държи или върху които има контрол и които са нужни за конкретни наказателни разследвания или производства на страната.

2. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки за изпълнението на заповед съгласно параграф 1, представена от молещата страна.

3. В своето искане молещата страна представя заповедта съгласно параграф 1, допълнителната информация и евентуални специални процедурни указания към замолената страна.
- а. В заповедта се посочват:
- i. издаващият орган и датата, на която е издадена заповедта;
  - ii. декларация, че заповедта се представя съгласно настоящия протокол;
  - iii. името и адресът на доставчика/доставчиците на услуги, на когото/които следва да се връчи;
  - iv. престъплението/престъпленията, което е/които са обект на наказателното разследване или наказателното производство;
  - v. органът, който иска информацията или данните, ако това не е издаващият орган; и
  - vi. подробно описание на конкретната искана информация или конкретните искани данни.
- б. В допълнителната информация, предоставена с цел да помогне на замолената страна да изпълни заповедта, и която не се разкрива на доставчика на услуги без съгласието на молещата страна, се посочват:
- i. националните правни основания, които дават право на органа да издаде заповедта;

- ii. правните разпоредби и приложимите наказания за престъплението/престъпленията, което е/които са обект на разследване или наказателно преследване;
  - iii. причините, поради които молещата страна смята, че доставчикът на услуги държи или има контрол върху данните;
  - iv. кратко изложение на фактите, свързани с разследването или производството;
  - v. връзката на информацията или данните с разследването или производството;
  - vi. данните за връзка с орган или органи, които могат да предоставят допълнителна информация;
  - vii. дали вече е поискано запазване на информацията или данните, включително датата на запазване и приложим референтен номер; и
  - viii. дали информацията или данните вече са били поискани с други средства, и ако е така — по какъв начин.
- v. Молещата страна може да поиска замолената страна да изпълни специални процедурни указания.

4. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, и по всяко друго време всяка страна може да заяви, че за изпълнение на заповедите съгласно параграф 1 е необходима допълнителна подкрепяща информация.
5. Замолената страна приема искания в електронна форма. Тя може да изиска подходящи равнища на сигурност и удостоверяване на автентичността, преди да приеме искането.
6.
  - a. Замолената страна полага разумни усилия за връчване на заповедта на доставчика на услуги в срок от четиридесет и пет дни от датата на получаване на цялата информация, посочена в параграфи 3 и 4, ако не и по-рано, и разпорежда исканата информация или исканите данни да бъдат върнати не по-късно от:
    - i. двадесет дни за информация за абонат; и
    - ii. четиридесет и пет дни за данни за трафика.
  - б. Замолената страна осигурява предаването на предоставената информация или данни на молещата страна без ненужно забавяне.
7. Ако замолената страна не може да спази указанията съгласно параграф 3, буква в) по искания начин, тя уведомява бързо молещата страна и, ако е приложимо, посочва евентуални условия, при които би могла да спази указанията, след което молещата страна определя дали въпреки това искането следва да се изпълни.

8. Замолената страна може да откаже да изпълни искане на основанията, определени в член 25, параграф 4 или член 27, параграф 4 от Конвенцията, или да постави условия, които счита за необходими, за да позволи искането да се изпълни. Замолената страна може да отложи изпълнението на искания поради причините, определени в член 27, параграф 5 от Конвенцията. Замолената страна уведомява молещата страна възможно най-бързо за отказа, условията или отлагането. Замолената страна уведомява молещата страна също и за други обстоятелства, които е вероятно значително да забавят изпълнението на искането. Към този член се прилага член 28, параграф 2, буква b. от Конвенцията.
9. а. Ако молещата страна не може да изпълни условие, поставено от замолената страна съгласно параграф 8, тя бързо я уведомява. Тогава замолената страна определя дали въпреки това информацията или материалът следва да се предоставят.
- б. Ако молещата страна приеме условието, тя се обвързва да го изпълни. Замолената страна, която предоставя информация или материал при такова условие, може да изиска молещата страна да обясни как ще се използва информацията или материалът във връзка с това условие.

10. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа и поддържа в актуално състояние данните за връзка с органите, определени:
- а. да представят заповед съгласно настоящия член; и
  - б. да приемат заповед съгласно настоящия член.
11. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да заяви, че изисква исканията, отправени от други страни съгласно настоящия член, да ѝ бъдат представяни от централния орган на молещата страна или друг орган, определен по взаимно съгласие между заинтересованите страни.
12. Генералният секретар на Съвета на Европа създава и поддържа в актуално състояние регистър на органите, определени от страните съгласно параграф 10. Всяка страна гарантира, че данните, които е предоставила за регистъра, са верни във всеки един момент.
13. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да си запази правото да не прилага настоящия член по отношение на данните за трафика.

Член 9 — Бързо разкриване на съхранявани компютърни данни при спешни случаи

1.
  - а. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да може при спешен случай нейното звено за контакт за Мрежата 24/7, посочена в член 35 от Конвенцията („звено за контакт“), да предава искане към и да получава искане от звено за контакт в друга страна, с което се иска незабавно съдействие за бързо разкриване от доставчик на услуги на територията на тази страна на конкретни съхранявани компютърни данни, които този доставчик на услуги държи или върху които има контрол, без молба за взаимна помощ.
  - б. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да заяви, че няма да изпълнява искания съгласно параграф 1, буква а), с които се иска разкриване само на информация за абонат.
2. Всяка страна приема необходимите законодателни и други мерки, за да даде възможност съгласно параграф 1 на:
  - а. своите органи да искат данни от доставчик на услуги на нейната територия след отправено искане съгласно параграф 1;
  - б. доставчик на услуги на нейната територия да разкрива на нейните органи исканите данни в отговор на отправено искане съгласно параграф 2, буква а); и
  - в. своите органи да предоставят на молещата страна исканите данни.

3. В искането по параграф 1 се посочва:
- а. компетентният орган, който иска данните, и датата, на която е издадено искането;
  - б. декларация, че искането се издава съгласно настоящия протокол;
  - в. името и адресът на доставчика на услуги, който държи или има контрол върху исканите данни, или на доставчиците на услуги, които държат или имат контрол върху исканите данни;
  - г. престъплението, което е/престъпленията, които са обект на наказателното разследване или производство, и препратка към съответните правни разпоредби и приложими наказания;
  - д. достатъчно факти, доказващи, че е налице спешен случай, и връзката на исканите данни с него;
  - е. подробно описание на исканите данни;
  - ж. евентуални специални процедурни указания; и
  - з. всяка друга информация, която може да помогне за разкриване на исканите данни.
4. Замолената страна приема искания в електронна форма. Всяка страна може да приема също и искане, отправено устно, и може да изиска потвърждение в електронна форма. Тя може да изиска подходящи равнища на сигурност и удостоверяване на автентичността, преди да приеме искането.

5. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да заяви, че изисква от молещите страни, след изпълнението на искане, да го представят, заедно с цялата допълнителна информация в негова подкрепа, в такъв формат и чрез такъв канал, какъвто посочи замолената страна, което може да включва взаимна помощ.
6. Замолената страна уведомява по ускорена процедура молещата страна относно своето решение по искането съгласно параграф 1 и, ако е приложимо, посочва условия, при които би предоставила данните, и всички други евентуално налични форми на сътрудничество.
7.
  - а. Ако молеща страна не може да изпълни условие, поставено от замолената страна съгласно параграф 6, тя бързо я уведомява. Тогава замолената страна определя дали въпреки това информацията или материалът следва да се предоставят. Ако молещата страна приеме условието, тя се обвързва да го изпълни.
  - б. Замолената страна, която предоставя информацията или материала при такова условие, може да изиска молещата страна да обясни как ще се използва информацията или материалът във връзка с това условие.

Раздел 4 — Процедури, свързани със спешната взаимна помощ

Член 10 — Спешна взаимна помощ

1. Всяка страна може да поиска взаимна помощ по ускорена процедура, когато счита, че има спешен случай. В допълнение към останалото изисквано съдържание, искането съгласно настоящия член включва описание на фактите, които доказват, че е налице спешен случай, и връзката на исканата помощ с него.
2. Замолената страна приема такова искане в електронна форма. Тя може да изиска подходящи равнища на сигурност и удостоверяване на автентичността, преди да приеме искането.
3. Замолената страна може по ускорена процедура да поиска допълнителна информация, за да оцени искането. Молящата страна предоставя тази допълнителна информация по ускорена процедура.
4. След като се убеди, че е налице спешен случай и че са изпълнени останалите изисквания за взаимна помощ, замолената страна отговаря на искането по ускорена процедура.
5. Всяка страна осигурява лице от своя централен орган или от други органи, отговарящи за реагиране на искания за взаимна помощ, което да е на разположение двадесет и четири часа, седем дни в седмицата, за да отговори на искания съгласно настоящия член.

6. Централният орган или други органи на молещите и замолените страни, които отговарят за взаимната помощ, може взаимно да определят, че резултатите от изпълнението на искане съгласно настоящия член или предварително копие от тях може да се предоставят на молещата страна чрез канал, различен от канала, използван за искането.
7. Когато между молещата и замолената страна няма действащ договор или действащо споразумение за взаимна помощ въз основа на еднакво или реципрочно законодателство, по отношение на настоящия член се прилагат член 27, параграф 2, буква в., член 27, параграфи 3—8 и член 28, параграфи 2—4 от Конвенцията.
8. Когато съществува такъв договор или споразумение, настоящият член се допълва от неговите разпоредби, освен когато заинтересованите страни взаимно решат вместо това да прилагат някоя от разпоредбите или всички разпоредби на Конвенцията, посочени в параграф 7 на настоящия член.
9. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да заяви, че искания може да се изпращат също и директно до нейните съдебни органи или чрез каналите на Международната организация на криминалната полиция (Интерпол), или до нейното звено за контакт 24/7, създадено съгласно член 35 от Конвенцията. В такива случаи едновременно с това се изпраща и копие до централния орган на замолената страна чрез централния орган на молещата страна. Когато едно искане се изпраща директно до съдебен орган на замолената страна и този орган не е компетентен да се занимае с него, той го насочва към компетентния национален орган и пряко уведомява молещата страна за това.

Раздел 5 — Процедури във връзка с международното сътрудничество при липса на приложими международни споразумения

Член 11 — Видеоконферентна връзка

1. Молещата страна може да поиска, а замолената страна може да разреши свидетелски показания да бъдат снети или становища на вещо лице да бъдат представени чрез видеоконференция. Двете страни се консултират, за да улеснят разрешаването на всякакви въпроси, които може да възникнат във връзка с изпълнението на искането, включително, според случая: коя от страните да ръководи видеоконференцията; кои органи и лица да присъстват; дали една от страните, или и двете страни да приложат конкретни клетви, да отправят предупреждения или да дават указания на свидетеля или вещото лице; начина за разпитване на свидетеля или вещото лице; начина, по който правата на свидетеля или на вещото лице да бъдат надлежно гарантирани; как да се третира твърдения за привилегии или имунитет; как да се третира възражения на въпроси или отговори, и дали едната страна, или и двете страни да осигурят услуги за писмен превод, устен превод и транскрипция.
2. а. Централните органи на замолената и на молещата страна комуникират пряко помежду си за целите на настоящия член. Замолената страна може да приема искания в електронна форма. Тя може да изиска подходящи равнища на сигурност и удостоверяване на автентичността, преди да приеме искането.

- б. Замолената страна уведомява молещата страна за причините да не изпълни искането или да забави неговото изпълнение. По отношение на настоящия член се прилага член 27, параграф 8 от Конвенцията. Без да се засяга друго евентуално условие, което замолената страна може да наложи в съответствие с настоящия член, по отношение на настоящия член се прилага член 28, параграфи 2—4 от Конвенцията.
3. Замолената страна, която оказва помощ съгласно настоящия член, полага усилия да осигури присъствието на лицето, чиито свидетелски показания или становища се искат. Когато е уместно, замолената страна може да предприеме необходимите мерки, доколкото е възможно съгласно нейното законодателство, за принуждаване на свидетел или вещо лице да се яви в замолената страна в определен час на определено място.
4. Следва се процедурата за провеждане на видеоконференцията, определена от молещата страна, освен в случаите, когато тази процедура е несъвместима с националното законодателство на замолената страна. В случай на несъвместимост или доколкото процедурата не е била определена от молещата страна, замолената страна прилага процедурата съгласно своето национално законодателство, освен когато двете страни по взаимно съгласие определят друго.
5. Без да се засяга юрисдикцията съгласно националното право на молещата страна, когато в хода на видеоконференцията свидетелят или вещото лице:
- а. направи умишлено невярно твърдение, когато замолената страна в съответствие със своето национално право е задължила това лице да говори истината;

- б. откаже да свидетелства, когато замолената страна в съответствие със своето национално право е задължила това лице да свидетелства; или
- в. в хода на такова производство извърши друго нарушение, забранено от националното право на замолената страна;

лицето подлежи на санкциониране в замолената страна по същия начин както ако този акт е бил извършен в хода на производство пред неин национален съд.

- 6. а. Освен ако молещата и замолената страна определят друго по взаимно съгласие, замолената страна поема всички разходи, свързани с изпълнението на искане съгласно настоящия член, с изключение на:
  - i. възнаграждението на вещо лице;
  - ii. разходите за писмен превод, устен превод и транскрипция; и
  - iii. разходите от извънреден характер.
- б. Ако изпълнението на дадено искане би наложило разходи от извънреден характер, молещата и замолената страна се консултират помежду си, за да определят условията, при които искането може да бъде изпълнено.

7. Когато е договорено между двете страни по взаимно съгласие:
  - а. разпоредбите на настоящия член може да се прилагат за целите на осъществяване на аудиоконференция;
  - б. технологията за видеоконференция може да се използва за цели или изслушвания, различни от описаните в параграф 1, включително с цел да се установи самоличността на лица или да се идентифицират предмети.

8. Когато замолена страна избере да разреши изслушване на заподозряно лице или обвиняем, тя може да изиска специални условия и защитни мерки във връзка със снемането на показания или изслушването на изказване от такова лице, или отправянето на уведомления или прилагането на процедурни мерки по отношение на него.

Член 12 — Съвместни екипи за разследване и съвместни разследвания

1. По взаимно съгласие компетентните органи на две или повече страни може да създадат и ръководят съвместен екип за разследване на своите територии, за да улеснят наказателните разследвания и производства, когато засилената координация се счита за особено полезна. Компетентните органи се определят от съответните заинтересовани страни.

2. Процедурите и условията, от които се ръководи работата на съвместните екипи за разследване, като техните конкретни цели, състав, функции, срок на функциониране и удължаване на срока, местонахождение, организация, условия на събиране, предаване и използване на информация или доказателства, условия за поверителност и условия за включване на участващите органи на дадена страна в дейностите по разследване, които се осъществяват на територията на друга страна, се съгласуват между тези компетентни органи.
3. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да заяви, че нейният централен орган трябва да е страна по споразумението за създаване на такъв екип или по друг начин да е съгласен с това споразумение.
4. Тези компетентни и участващи органи си комуникират пряко когато извънредни обстоятелства изискват по-централизирана координация, но страните може по взаимно съгласие да определят други подходящи канали за комуникация.
5. Когато е необходимо да бъдат предприети мерки по разследване на територията на една от заинтересованите страни, участващите органи от тази страна може да поискат собствените им органи да предприемат тези мерки, без да се налага другите страни да представят молба за взаимна помощ. Мерките се провеждат от органите на страната на нейната територия при условията, които се прилагат съгласно националното право при национално разследване.

6. Използването на информацията или доказателствата, предоставени от участващите органи на една страна на участващите органи на други заинтересовани страни, може да бъде отказано или ограничено по начина, определен в споразумението, описано в параграфи 1 и 2. Ако това споразумение не предвижда условия за отказ или ограничаване на използването, страните може да използват предоставената информация или доказателства:
- а. за целите, за които е сключено споразумението;
  - б. за разкриване, разследване и съдебно преследване на престъпления, различни от тези, за които е сключено споразумението, при предварително получено съгласие на органите, предоставящи информацията или доказателствата. Съгласие обаче не се изисква, когато съгласно основни правни принципи на страната, използваща информацията или доказателствата, се изисква тяхното разкриване, за да се защитят правата на обвиняем в наказателно производство. В този случай тези органи уведомяват без ненужно забавяне органите, предоставили информацията или доказателствата; или
  - в. за предотвратяване на спешен случай. В този случай участващите органи, които са получили информацията или доказателствата, уведомяват без ненужно забавяне участващите органи, които са ги предоставили, освен ако по взаимно съгласие не е определено друго.
7. При липса на споразумение, описано в параграфи 1 и 2, съвместни разследвания могат да се предприемат при условия, договорени по взаимно съгласие за всеки отделен случай. Настоящият параграф се прилага независимо от това дали между заинтересованите страни има действащ договор или действащо споразумение за взаимна помощ въз основа на еднакво или реципрочно законодателство.

Глава III — Условия и гаранции

Член 13 — Условия и гаранции

В съответствие с член 15 от Конвенцията всяка страна гарантира, че установяването, въвеждането и прилагането на правомощията и процедурите, предвидени в настоящия протокол, е подчинено на условията и гаранциите, предвидени в нейното национално право, което осигурява адекватна защита на правата и свободите на човека.

Член 14 — Защита на личните данни

1. Приложно поле

- а.** Освен в случаите, когато съгласно параграф 1, букви б) и в) е предвидено друго, всяка страна обработва личните данни, които получава съгласно настоящия протокол, в съответствие с параграфи 2—15 от настоящия член.

- б. Ако по времето, когато се получават лични данни съгласно настоящия протокол, предаващата и получаващата страна са взаимно обвързани с международно споразумение за създаване на всеобхватна рамка между тези страни за защитата на личните данни, приложима за предаването на лични данни за целите на предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на престъпления, която предвижда обработването на лични данни съгласно същото споразумение да става в съответствие с изискванията на законодателството на заинтересованите страни в областта на защитата на личните данни, за мерките, които попадат в обхвата на това споразумение, по отношение на получаваните съгласно протокола лични данни се прилагат условията на споразумението вместо параграфи 2—15, освен в случаите, когато заинтересованите страни са се споразумели за друго.
- в. Ако предаващата и получаващата страна не са взаимно обвързани със споразумение, описано в параграф 1, буква б), те може по взаимно съгласие да определят, че предаването на лични данни съгласно настоящия протокол може да се осъществява въз основа на други споразумения или договорености между заинтересованите страни, вместо да прилагат параграфи 2—15.
- г. Всяка страна счита, че обработването на лични данни съгласно параграф 1, букви а) и б) отговаря на изискванията на нейната правна уредба в областта на защитата на личните данни за международно предаване на лични данни, и за предаването не се изисква допълнително разрешение съгласно тази правна уредба. Всяка страна може да откаже или да предотврати предаването на данни на друга страна съгласно настоящия протокол само при условията, изложени в параграф 15, когато се прилага параграф 1, буква а), или при условията на споразумение или договореност, посочени в параграф 1, буква б) или буква в), когато се прилага една от тези букви.

- д. Нищо в настоящия член не възпрепятства дадена страна да прилага по-строги гаранции по отношение на обработването от собствените ѝ органи на лични данни, получени съгласно настоящия протокол.

2. Цел и използване

- а. Страната, която е получила лични данни, ги обработва за целите, описани в член 2. Тя не трябва да обработва личните данни за несъвместима цел, нито да ги обработва допълнително, когато това не е позволено съгласно нейната национална правна уредба. Настоящият член не засяга възможността в конкретен случай предаващата страна да наложи допълнителни условия съгласно настоящия протокол; тези условия обаче не могат да включват общи условия за защита на данните.
- б. Получаващата страна гарантира съгласно националната си правна уредба, че исканите и обработваните лични данни са свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

3. Качество и цялост

Всяка страна предприема разумни мерки, за да гарантира, че личните данни се поддържат с точността, пълнотата и актуалността, които са необходими и целесъобразни за тяхното законно обработване предвид целите, за които се обработват.

4. Чувствителни данни

Обработване от дадена страна на лични данни, разкриващи расова или етническа принадлежност, политически възгледи, религиозни или други убеждения или членство в синдикална организация; генетични данни; биометрични данни, считани за чувствителни предвид свързаните с тях рискове; и лични данни за здравословното състояние или сексуалния живот, се извършва само при наличието на подходящи гаранции за предпазване от риска от неоправдано вредно влияние в резултат на използването на тези данни, по-специално от незаконна дискриминация.

5. Срокове на съхранение на данните

Всяка страна съхранява личните данни само толкова дълго, колкото е необходимо и уместно с оглед на целите на обработването на данните съгласно параграф 2. С цел да изпълни това задължение, тя предвижда в своята национална правна уредба конкретни срокове на съхранение или периодично преразглеждане на необходимостта от по-нататъшно съхранение на данните.

6. Автоматизирани решения

Решения, които имат значително неблагоприятно въздействие по отношение на съответните интереси на физическото лице, за което се отнасят личните данни, не могат да се основават единствено на автоматизирано обработване на лични данни, освен когато това е разрешено съгласно националното право и при наличието на подходящи гаранции, които включват възможността да се получи човешка намеса.

7. Сигурност на данните и инциденти, свързани със сигурността
- а. Всяка страна гарантира, че разполага с подходящи технологични, физически и организационни мерки за защита на личните данни, по-специално срещу загуба или случаен или неразрешен достъп, разкриване, промяна или унищожаване („инцидент, свързан със сигурността“).

  - б. При откриване на инцидент, свързан със сигурността, при който има съществен риск от физическа или нефизическа вреда за лица или за другата страна, получаващата страна бързо прави оценка на вероятността и на степента на риска и своевременно предприема подходящи действия за намаляване на тази вреда. Тези действия включват уведомление до предаващия орган или, за целите на глава II, раздел 2, до органа(ите), определен(и) съгласно параграф 7, буква в). Уведомлението обаче може да включва подходящи ограничения за неговото по-нататъшно предаване; може да бъде забавено или пропуснато, ако такова уведомление може да застраши националната сигурност, или да бъде забавено, ако такова уведомление може да застраши мерките за защита на обществената безопасност. Тези действия включват и уведомление до засегнатото лице, освен когато страната е взела подходящи мерки, така че вече да няма съществен риск. Уведомлението до лицето може да бъде забавено или пропуснато при условията, определени в параграф 12, буква а), подточка i). Уведомената страна може да поиска консултация и допълнителна информация относно инцидента и взетите мерки.

- в. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа кой орган/кои органи да бъде/бъдат уведомен(и) съгласно параграф 7, буква б) за целите на Глава II, Раздел 2: предоставената информация може впоследствие да бъде променена.

8. Поддържане на записи

Всяка страна поддържа записи или има други подходящи средства да демонстрира как се осъществява достъп до личните данни на дадено лице, как те се използват и разкриват в конкретен случай.

9. Последващ обмен в рамките на една страна

- а. Когато орган на дадена страна предостави на друг орган от тази страна лични данни, получени първоначално съгласно настоящия протокол, този друг орган обработва данните в съответствие с настоящия член, при спазване на параграф 9, буква б).
- б. Независимо от параграф 9, буква а), страна, която е направила резерва съгласно член 17, може да предоставя получени от нея лични данни на своите съставни държави или други аналогични териториални единици, при условие че е въвела мерки получаващите органи да продължават ефективно да защитават данните чрез осигуряване на равнище за защита, сходно с предвиденото в настоящия член.

- в. В случай на индикации за неправилно прилагане на настоящия параграф предаващата страна може да поиска консултация и съответна информация във връзка с тези индикации.

10. Последващо предаване на друга страна или на международна организация

- а. Получаващата страна може да предаде личните данни на друга страна или на международна организация само с предварително разрешение от предаващия орган или, за целите на глава II, раздел 2, от органа или органите, определен(и) съгласно параграф 10, буква б).
- б. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна съобщава на Генералния секретар на Съвета на Европа кой орган/кои органи ще издава(т) разрешение за целите на глава II, раздел 2; предоставената информация може впоследствие да бъде променена.

11. Прозрачност и уведомяване

- а. Всяка страна уведомява физическото лице, чиито лични данни са били събрани, чрез публикуването на общи уведомления или чрез лично уведомяване, относно:
  - і. правното основание и целта(ите) на обработването;

- ii. сроковете за съхранение или преразглеждане съгласно параграф 5, според случая;
  - iii. получателите или категориите получатели, на които тези данни се разкриват; и
  - iv. възможностите за достъп, коригиране и защита.
- б. Всяка страна може да подчини всяко изискване за лично уведомяване на разумни ограничения съгласно своята национална правна уредба в съответствие с условията, изложени в параграф 12, буква а), подточка і).
- в. Когато съгласно националната правна уредба на предаващата страна се изисква лично уведомяване на лицето, чиито данни са предоставени на друга страна, предаващата страна предприема мерки, така че другата страна да бъде информирана при предаването за това изискване и за съответните данни за връзка. Лично уведомяване не се извършва, ако другата страна е поискала предоставянето на данните да е поверително, като в този случай се прилагат условията за ограничения, определени в параграф 12, буква а), подточка і). След като тези ограничения престанат да са в сила и може да се осигури лично уведомяване, другата страна предприема мерки за информиране на предаващата страна. Ако все още не е била информирана, предаващата страна има право да отправя искания към получаващата страна, която да я уведоми дали да поддържа ограничението.

12. Достъп и коригиране

- а. Всяка страна гарантира, че всяко лице, чиито лични данни са получени съгласно настоящия протокол, има право да поиска и да получи, в съответствие с процедурите, установени в нейната национална правна уредба, и без ненужно забавяне:
- i. копие на хартия или в електронна форма на документацията относно това лице, съдържаща личните данни на това лице и наличната информация относно правното основание за обработването на данните и целта на това обработване, сроковете за съхранение и получателите или категориите получатели на данните („достъп“), както и информация за наличните възможности за защита; при условие че в конкретен случай достъпът може да подлежи на прилагане на пропорционални ограничения, допустими съгласно националната правна уредба и необходими по времето на постановяване на решението, за да се защитят правата и свободите на другите или за важни цели от широк обществен интерес, и надлежно съобразени със законните интереси на съответното лице;
  - ii. коригиране, когато личните данни на лицето са неточни или когато са били обработени неправилно; коригирането включва — когато е уместно и разумно предвид основанията за коригиране и специфичния контекст на обработването — поправяне, допълване, изтриване или анонимизиране, ограничаване на обработването или блокиране.

- б. В случай на отказ или ограничаване на достъпа или на коригирането, без ненужно забавяне страната предоставя на лицето писмен отговор, който може да се предостави и в електронна форма, и с който го информира за отказа или ограничаването. Тя съобщава основанията за този отказ или това ограничаване и предоставя информация за възможностите за защита. Всички направени разходи за получаване на достъп следва да са ограничени до това, което е разумно, и да не са прекомерни.

13. Средства за съдебна и извънсъдебна защита

Всяка страна разполага с ефективни средства за съдебна и извънсъдебна защита за осигуряване на защита при нарушения на настоящия член.

14. Надзор

Всяка страна има един или повече държавни органи, които самостоятелно или кумулативно изпълняват функции и правомощия за независим и ефективен надзор по отношение на мерките, определени в настоящия член. Функциите и правомощията на тези органи, действащи самостоятелно или кумулативно, включват правомощия за разследване, право да предприемат действия при жалби и възможност да предприемат корективни мерки.

15. Консултиране и спиране

Една страна може да спре предаването на лични данни на друга страна, ако има реални доказателства, че другата страна системно или съществено нарушава разпоредбите на настоящия член, или че съществено нарушение предстои. Тя не спира да предава данни, без да е отправила предизвестие в разумен срок и не преди заинтересованите страни да са провели консултации в продължение на разумен период, без да стигнат до решение. Една страна обаче може временно да спре да предава данни в случай на системно или съществено нарушение, което създава значителен и непосредствен риск за живота или безопасността на физическо лице, риск от съществена вреда за неговата репутация или от съществена имуществена вреда, като в този случай страната уведомява другата страна непосредствено след спирането и започва консултации с нея. Ако консултациите не доведат до решение, другата страна може реципрочно да спре да предава данни, ако разполага с реални доказателства, че спиращата страна е направила спирането в противоречие с условията на настоящия параграф. Спиращата страна отменя спирането веднага след като бъде отстранено нарушението, оправдаващо това спиране; същевременно се отменя всяко реципрочно спиране. Всички лични данни, предадени преди спирането, продължават да се третираат в съответствие с настоящия протокол.

Глава IV — Заключителни разпоредби

Член 15 — Действие на настоящия протокол

1. а. По отношение на настоящия протокол се прилага член 39, параграф 2 от Конвенцията.
  - б. Що се отнася до страни, които са членки на Европейския съюз, в отношенията помежду си те може да прилагат правото на Европейския съюз, което урежда въпросите, разгледани в настоящия протокол.
  - в. Параграф 1, буква б) не засяга пълното прилагане на настоящия протокол между страни, които са членки на Европейския съюз, и други страни.
2. По отношение на настоящия протокол се прилага член 39, параграф 3 от Конвенцията.

Член 16 — Подписване и влизане в сила

1. Настоящият протокол е открит за подписване от страните по Конвенцията, които могат по един от следните начини да изразят съгласието си да бъдат обвързани с него:
  - а. чрез подписване без резерви по отношение на ратификацията, приемането или утвърждаването; или

- б. подписване, подлежащо на ратификация, приемане или утвърждаване, последвано от ратификация, приемане или утвърждаване.
2. Инструментите за ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.
3. Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата, на която пет страни по Конвенцията са изразили своето съгласие да бъдат обвързани с настоящия протокол, в съответствие с разпоредбите на параграфи 1 и 2 от настоящия член.
4. По отношение на всяка страна по Конвенцията, която впоследствие изрази съгласието си да бъде обвързана с настоящия протокол, той влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата, на която страната е изразила своето съгласие да бъде обвързана с настоящия протокол, в съответствие с разпоредбите на параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Член 17 — Федерална клауза

1. Всяка федерална държава може да си запази правото да поема задължения съгласно настоящия протокол в съответствие със своите основни принципи, уреждащи отношенията между нейното централно правителство и съставните ѝ държави или други аналогични териториални единици, при условие че:
  - а. протоколът се прилага по отношение на централното правителство на федералната държава;
  - б. тази резерва не засяга задълженията за осигуряване на сътрудничеството, което други страни искат в съответствие с разпоредбите на глава II; и
  - в. Разпоредбите на член 13 се прилагат по отношение на съставните държави или други аналогични териториални единици на федералната държава.

2. Друга страна може да възпрепятства органи, доставчици на услуги или субекти на нейната територия да съдействат в отговор на искане или заповед, представено(а) пряко от съставна държава или друга аналогична териториална единица на федерална държава, която е направила резерва съгласно параграф 1, освен когато въпросната федерална държава уведоми Генералния секретар на Съвета на Европа, че съставната държава или друга аналогична териториална единица прилага задълженията съгласно настоящия протокол, приложими към тази федерална държава. Генералният секретар на Съвета на Европа създава и поддържа в актуално състояние регистър на тези уведомления.

3. Друга страна няма право да възпрепятства органи, доставчици или субекти на нейната територия да сътрудничат на съставна държава или друга аналогична териториална единица поради резерва съгласно параграф 1, ако заповед или искане са отправени чрез централното правителство или ако е сключено споразумение за съвместен екип за разследване съгласно член 12 с участието на централното правителство. В такива ситуации централното правителство осигурява изпълнението на приложимите задължения съгласно протокола, при условие че по отношение на защитата на личните данни, предоставени на съставни държави или аналогични териториални единици, се прилагат само условията по член 14, параграф 9, или, когато е приложимо, условията на споразумение или договореност, описано(а) в член 14, параграф 1, буква б) или буква в).
4. По отношение на разпоредбите на настоящия протокол, чието прилагане попада под юрисдикцията на съставни държави или други аналогични териториални единици, които конституционната система на федерацията не задължава да предприемат законодателни мерки, централното правителство информира компетентните органи на тези държави за въпросните разпоредби и дава благоприятно становище, като ги насърчава да предприемат подходящи действия за тяхното прилагане.

Член 18 — Териториално приложение

1. Настоящият протокол се прилага по отношение на територията или териториите, посочена(и) в декларация, направена от дадена страна съгласно член 38, параграф 1 или параграф 2 от Конвенцията, до степента, в която тази декларация не е оттеглена съгласно член 38, параграф 3.

2. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна може да заяви, че настоящият протокол няма да се прилага по отношение на една или повече територии, посочени в декларацията на тази страна съгласно член 38, параграфи 1 и/или 2 от Конвенцията.
3. Декларация съгласно параграф 2 от настоящия член може да бъде оттеглена по отношение на територия, посочена в декларацията, чрез уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето поражда действие на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата на получаването на посоченото уведомление от Генералния секретар.

Член 19 — Резерви и декларации

1. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна по Конвенцията може, с писмено уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа, да заяви, че се възползва от резервата(ите), предвидена(и) в член 7, параграф 9, букви а) и б), член 8, параграф 13 и член 17 от настоящия протокол. Не се допускат други резерви.

2. Когато подписва настоящия протокол или когато депозира своя документ за ратификация, приемане или утвърждаване, всяка страна по Конвенцията може, с писмено уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа, да направи декларацията(ите), определена(и) в член 7, параграф 2, буква б) и член 7, параграф 8; член 8, параграф 11; член 9, параграф 1, буква б) и член 9, параграф 5; член 10, параграф 9; член 12, параграф 3; и член 18, параграф 2 от настоящия протокол.
3. С писмено уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа всяка страна по Конвенцията прави декларация(и), уведомления или съобщения, определени в член 7, параграф 5, букви а) и д); член 8, параграф 4 и член 8, параграф 10, букви а) и б); член 14, параграф 7, буква в) и член 14, параграф 10, буква б); и член 17, параграф 2 от настоящия протокол съгласно условията, посочени в тях.

Член 20 — Статус и оттегляне на резервите

1. Страна, която е направила резерва съгласно член 19, параграф 1, оттегля тази резерва напълно или частично в момента, в който обстоятелствата позволяват това. Това оттегляне поражда действие от датата на получаването на уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа. Ако в уведомлението се посочва, че оттеглянето на резервата трябва да породи действие от конкретна дата и ако тази дата е по-късна от датата, на която Генералният секретар получи уведомлението, оттеглянето поражда действие от тази по-късна дата.

2. Генералният секретар на Съвета на Европа може да иска периодично сведения от страните, които са направили една или няколко резерви съгласно член 19, параграф 1, относно перспективите за оттегляне на тази резерва или тези резерви.

Член 21 — Изменения

1. Изменения на настоящия протокол могат да бъдат предлагани от всяка страна по него и всяко предложение се съобщава от Генералния секретар на Съвета на Европа на държавите — членки на Съвета на Европа, на страните по Конвенцията и подписалите я страни, както и на всяка държава, която е била поканена да се присъедини към Конвенцията.
2. Всяко изменение, предложено от една страна, се съобщава на Европейския комитет по проблемите на престъпността (ЕКПП), който представя на Комитета на министрите своето становище за предлаганото изменение.
3. Комитетът на министрите разглежда предлаганото изменение и становището, представено от ЕКПП, и след консултации със страните по Конвенцията може да приеме изменението.
4. Текстът на всяко изменение, прието от Комитета на министрите в съответствие с параграф 3, се изпраща на страните по настоящия протокол за приемане.

5. Всяко изменение, прието в съответствие с параграф 3, влиза в сила на тридесетия ден след като всички страни по настоящия протокол са уведомили Генералния секретар, че го приемат.

Член 22 — Уреждане на спорове

По отношение на настоящия протокол се прилага член 45 от Конвенцията.

Член 23 — Консултации между страните и оценка на прилагането

1. По отношение на настоящия протокол се прилага член 46 от Конвенцията.
2. Страните периодично правят оценка на ефективното използване и прилагане на разпоредбите на настоящия протокол. Член 2 от Правилника за дейността на Комитета по Конвенцията за престъпленията в кибернетичното пространство с измененията към него от 16 октомври 2020 г. се прилага *mutatis mutandis*. Пет години след влизането в сила на настоящия протокол страните първоначално преразглеждат посочените в същия член процедури, прилагани към настоящия протокол, и с консенсус може да ги променят.
3. Преразглеждането на член 14 започва, след като десет страни по Конвенцията са изразили съгласието си да бъдат обвързани с настоящия протокол.

Член 24 — Денонсиране

1. Всяка страна може по всяко време да денонсира настоящия протокол, като изпрати уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа.
2. Денонсирането поражда действие от първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен период от датата на получаване на уведомлението от Генералния секретар.
3. Денонсирането на Конвенцията от страна по настоящия протокол представлява денонсиране на настоящия протокол.
4. Информацията или доказателствата, предадени преди датата, на която денонсирането произвежда действие, продължават да се третират в съответствие с настоящия протокол.

Член 25 — Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите — членки на Съвета на Европа, страните по Конвенцията и подписалите я страни, както и всяка държава, която е била поканена да се присъедини към Конвенцията, за:

- a. всяко подписване;

- б. депозирането на всеки документ за ратификация, приемане или утвърждаване;
- в. всяка дата на влизане в сила на настоящия протокол в съответствие с член 16, параграфи 3 и 4;
- г. всички декларации или резерви, направени в съответствие с член 19, или оттегляния на резерви, направени в съответствие с член 20;
- д. всеки друг документ, уведомление или съобщение, свързано с настоящия протокол.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписахме настоящия протокол.

Съставено в [МЯСТО] на [ДАТА] година на английски и френски език, като и двата текста са еднакво автентични, в единствен екземпляр, който се депозира в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа предава заверени копия на всяка държава — членка на Съвета на Европа, на страните по Конвенцията и подписалите я страни, както и на всяка държава, която е била поканена да се присъедини към Конвенцията.